

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/52/2020
Identifikačné číslo spisu: 7118201226
Dátum vydania rozhodnutia: 27.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:7118201226.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: INMEDIA, spol. s r.o., so sídlom Námestie SNP 11, 960 01 Zvolen, IČO: 36 019 208, zastúpeného advokátskou kanceláriou AK Dlhopolec s.r.o., so sídlom Námestie SNP 27, 960 01 Zvolen, IČO: 36 867 306, v mene ktorej koná JUDr. Ivan Dlhopolec, ako advokát a konateľ, proti žalovanej: M. O. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, XXX XX G., zastúpenej JUDr. Rastislavom Lenartom, advokátom, so sídlom Pollova 32, 040 18 Košice, v konaní o žalobe na obnovu konania, vedenom na Okresnom súde Košice I, pod sp. zn. 33Cb/6/2018, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31. júla 2019, č. k. 3Cob/55/2018 - 43, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovanej o d m i e t a .

II. Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 19. februára 2018, č. k. 33Cb/6/2018-20, odmietol žalobu žalovanej na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Košice I a zamietol návrh žalovanej na odklad vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 3. mája 2017, č. k. 33Cb/77/2015-120, s tým, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

2. Žalovaná sa žalobou zo dňa 02.02.2018, osobne podanou na Okresnom súde Košice I dňa 06.02.2018, domáhala povolenia obnovy konania vedeného pod sp. zn. 33Cb/77/2015 a odkladu vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 3. mája 2017, č. k. 33Cb/77/2015-120 (ďalej len „rozsudok“). V rámci podanej žaloby žalovaná argumentovala tým, že predvolanie na pojednávanie konané dňa 03.05.2017 súd jej nedoručoval na platnú adresu (adresa trvalého pobytu A., XXX XX Košice), ale na adresu N. Košice, kde mala žalovaná zriadenú prevádzkareň, ktorá však bola zrušená dňom 03.12.2013. Z uvedeného dôvodu mala žalovaná za to, že neboli splnené podmienky na to, aby súd vo veci vykonal pojednávanie v jej neprítomnosti, a teda postupoval podľa ust. § 180 druhá veta C.

s. p.

3. Žalovaná trvala na tom, že rozsudok bol vydaný v rozpore so zákonom, teda pri nedostatočne zistenom skutkovom stave a nesprávnom právnom posúdení, čím bola žalovanej odňatá možnosť konať pred súdom. Ďalej žalovaná považovala za potrebné zdôrazniť, že v konaní nebola vypočutá a nemohla navrhnúť doplnenie dokazovania. K prípustnosti a dôvodu obnovy konania žalovaná uviedla, že sa o tomto dozvedela až preštudovaním spisu dňa 31.01.2018 zo strany svojho právneho zástupcu. Návrh na odklad vykonateľnosti rozsudku žalovaná odôvodnila tým, že na jeho podklade je voči nej žalobcom, ako oprávneným, vedené exekučné konanie.

4. S prihliadnutím na argumentáciu žalovanej súd prvej inštancie upriamil pozornosť na to, že žalovaná zásielky na adrese trvalého bydliska A. XX, XXX XX G. nepreberala a vo svojich podaniach sama označila adresu na doručovanie N. X/A, XXX XX G., na základe čoho súd doručoval zásielky žalovanej na ňou uvedenú adresu. Nakoľko žalovaná neprevzala zásielku v odbernej lehote ani na tejto adrese, súd postupoval v zmysle ust. § 111 ods. 3 C. s. p. a dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu ju považoval za doručenie.

5. K námietke žalovanej, že nebola v konaní vypočutá a nemohla navrhnúť doplnenie dokazovanie, súd prvej inštancie uviedol, že už vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 29.01.2016, mala žalovaná možnosť vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam uvedeným v žalobe a predložiť listiny alebo navrhnúť dôkazy, ktoré žiadala v konaní vykonať. Okrem iného súd prvej inštancie zdôraznil, že ani v žalobe na obnovu konania žalovaná neuviedla žiadne nové dôkazy, ktoré sa nemohli navrhnúť alebo vykonať v pôvodnom konaní. Súd prvej inštancie zhrnul, že žalovaná dôvody obnovy konania podľa ust. § 397 písm. a/ a b/ C. s. p. neprekázala. Žalovanou namietané nesprávne doručovanie písomnosti súdom v pôvodnom konaní, súd prvej inštancie pri preskúmaní spisu nezistil, práve naopak, súd počas konania doručoval písomnosti na adresu, ktorú žalovaná ako adresu na doručovanie sama označila.

6. Ďalej sa súd prvej inštancie zaoberal otázkou, či bola žaloba na obnovu konania podaná žalovanou včas, tzn. v subjektívnej lehote 3 mesiace, ktorá plynie odo dňa, odkedy sa žalovaná mohla o dôvode obnovy konania dozvedieť. V danom prípade súd prvej inštancie skonštatoval, že žalovaná sa mohla dozvedieť o uvádzanom dôvode obnovy konania v deň, kedy bola nahliadnuť osobne do spisu, tzn. dňa 27.10.2017, a nie až 31.01.2018, keby bol nahliadnuť do spisu jej právny zástupca, ako tvrdí v podanej žalobe na obnovu konania. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania žalovanej uplynula dňom 27.01.2018 a nakoľko žalobu na obnovu konania žalovaná podala osobne na súde až dňa 06.02.2018, urobila tak po márnom uplynutí lehoty. Vzhľadom na uvedené súd žalobu na obnovu konania podľa ust. § 413 ods. 1 písm. a) a e) C. s. p. odmietol. Odmietnutie žaloby na obnovu konania malo za následok, že súd prvej inštancie zamietol aj návrh na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozsudku.

7. Krajský súd v Košiciach, ako súd odvolací, na odvolanie žalovanej, napadnutým uznesením zo dňa 31. júla 2019, č. k. 3Cob/55/2018-43, uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil s tým, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd posúdil odvolanie žalovanej ako nedôvodné a v celom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 2 C. s. p. Napriek tomu, že žalovaná v rámci svojho odvolania uviedla všetky odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/, e/, f/, g/ a h/ C. s. p., z obsahu odvolania odvolací súd zistil, že v podstate žalovaná namietla nesprávne skutkové zistenia, ku ktorým dospel súd prvej inštancie a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Okrem uvedeného žalovaná v odvolaní vznesla aj námietku zaujatosti voči sudcovi Okresného súdu Košice I, ktorý konal a rozhodoval v predmetnej veci.

8. Odvolací súd sa najprv zaoberal, či bola námietka zaujatosti vznesená žalovanou včas. S prihliadnutím na skutočnosť, že žaloba na obnovu konania bola podaná osobne v podateľni príslušného súdu prvej inštancie dňa 06.02.2018, žalovaná tak získala vedomosť o osobe zákonného sudcu, ktorému bola vec pridelená s tým, že najneskôr sa žalovaná dozvedela o osobe zákonného sudcu, doručením napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie žalovanej dňa 08.03.2018. Nasledujúcim dňom od doručenia tohto uznesenia (09.03.2018) začala plynúť žalovanej v zmysle ust. § 53 ods. 1 C. s. p. 7-dňová zákonná lehota na uplatnenie námietky zaujatosti voči konajúcemu sudcovi a táto uplynula dňa 15.03.2018. Nakoľko žalovaná uplatnila námietku zaujatosti v podaní osobne doručenom súdu prvej inštancie, odvolaní, dňa 19.03.2018, odvolací súd konštatoval jej uplatnenie po lehote, a preto na ňu neprihliadol.

9. Podľa odvolacieho súdu žalovanou uvedené odvolacie dôvody neboli dané a nebola zistená ani

opodstatnenosť podaného odvolania. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým odmietol žalobu na obnovu konania, odvolací súd vyhodnotil ako vecne správne. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie ohľadom momentu, kedy sa žalovaná mohla dozvedieť o dôvode obnovy konania, a to v deň, kedy bola osobne nahliadnuť do súdneho spisu sp. zn. 33Cb/77/2015, a to dňa 27.10.2017, čo vyplýva z úradného záznamu o jej nazretí do súdneho spisu, zažurnalizovaného na čl. 141, a nie až 31.01.2018, kedy bol nahliadnuť do spisu jej právny zástupca, ako to tvrdí v podanej žalobe na obnovu konania a aj v podanom odvolaní. Subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania žalovanej uplynula dňom 29.01.2018, pretože koniec lehoty (27.01.2018) pripadol na sobotu a v takomto prípade je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň (§ 121 ods. 3, 4 C. s. p.). Keďže žalobu na obnovu konania podala žalovaná osobne na súde až dňa 06.02.2018, súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu správne žalobu žalovanej na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Košice I, pod sp. zn. 33Cb/77/2015, odmietol ako žalobu podanú po lehote. Za správne vyhodnotil odvolací súd aj zamietnutie návrhu žalovanej na odklad vykonateľnosti rozsudku súdom prvej inštancie, pretože bol bezpredmetný. V závere odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správne potvrdil.

10. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej aj ako „dovolateľka“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnila ust. § 420 C. s. p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo, ktorým sa konanie končí, ak ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu (§ 420 písm. b/ C. s. p.), strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník (§ 420 písm. c/ C. s. p.), súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.), ust. § 421 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.) a, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p.).

11. Dovolateľka v rámci podaného dovolania opätovne uviedla argumentáciu, ktorú použila už vo svojom odvolaní. K záveru všeobecných súdov, že žalovanej márne uplynula subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania, žalovaná zdôraznila, že zo strany súdu prvej inštancie došlo k znemožneniu oboznámenia sa jej právneho zástupcu so spisom dňa 26.01.2018. Trvala na tom, že jej právny zástupca bol objednaný na štúdium spisu na termín 26.01.2018 o 10:00 s tým, že keď sa v daný termín dostavil na súd, spis nebol pripravený na štúdium, resp. nebol k dispozícii k nahliadnutiu. Na základe čoho sa potom právny zástupca žalovanej za účelom preštudovania súdneho spisu preobjednal na termín 31.01.2018. Týmto dátumom sa potom žalovaná dozvedela o dôvode obnovy konania (o nesprávnom doručovaní zásielky - predvolania na pojednávania na deň 03.05.2017).

12. Ďalej dovolateľka opätovne apelovala na to, že jej predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 03.05.2017 nebolo súdom prvej inštancie doručované na správnu adresu, teda adresu trvalého pobytu, ale na adresu jej prevádzkarne, ktorá v tom čase už bola zrušená. Vzhľadom na uvedené dovolateľka zastáva názor, že neboli splnené podmienky na to, aby mohol súd prvej inštancie pojednávať v jej neprítomnosti, čím došlo zo strany súdu prvej inštancie k pochybeniu v podobe odňatia možnosti žalovanej konať pred súdom (právo navrhovať doplnenie dokazovania, právo na záverečnú reč a záverečné zhrnutie). Uvedené malo za následok, že žalovaná nebola v spore vypočutá, aj keď žalobcom uplatnený nárok neuznala, pretože jeho výpočet nebol v súlade s mandátnou zmluvou. Dovolateľka vyhodnotila, že rozsudok bol vydaný na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia veci, a teda v rozpore so zákonom.

13. Dovolateľka namietla nedostatočnosť odôvodnenia rozsudku, keď sa v konaní o veci samej konajúci súd nevysporiadal s argumentáciou žalovanej ohľadom (ne)existencie kompenzačnej námietky, či vzájomného návrhu, spočívajúceho v zmluvnej pokute zakotvenej v článku VIII. ods. 3 mandátnej zmluvy pre prípad odstúpenia od zmluvy. Rovnako v odôvodnení rozsudku absentuje vysvetlenie, či podľa článku V. mandátnej zmluvy žalovaná v postavení mandatára splní svoje povinnosti sama alebo prostredníctvom tretej osoby.

14. Žalovaná v dovolaní poukázala na zmluvu o postúpení práva k ukončeniu činnosti zo dňa 29.11.2013

(ďalej len „zmluva“), ktorou došlo k postúpeniu záväzku sprostredkovať a zabezpečiť na vopred určených pozemkoch odplatný prevod vlastníctva k nehnuteľnostiam bližšie uvedeným v mandátnej zmluve zo dňa 11.05.2011 uzatvorenej medzi mandantom INMEDIA spol. s r.o., IČO: 36 019 208, a mandatárom PRO-REAL realitná kancelária, IČO: 17 241 464 (v živnostenskom registri pod obchodným menom M.. Zmluvnými stranami tejto zmluvy bol postupca PRO-REAL realitná kancelária, s miestom podnikania Považská 24, 040 11 Košice, so sídlom prevádzkarne: Baštová 9, 040 01 Košice, IČO: 17 241 464, v zastúpení M., a postupníkom Lupus s.r.o., so sídlom Baštová 9, 040 01 Košice, IČO: 44 116 675, zastúpená konateľkou M.. S prihliadnutím na to, že podľa tvrdenia žalovanej žalobca o existencii tejto zmluvy vedel, žalovaná spochybnila svoju pasívnu vecnú legitímáciu a neúplne označený okruh strán sporu za strane žalovaného.

15. Odvolací súd podľa názoru žalovanej v bodoch 23. až 27 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nesprávne aplikoval ustanovenia o podmienkach na podanie žaloby na obnovu konania v zmysle ust. § 403 a nasl. C. s. p. Ďalej sa odvolací súd v rámci odôvodnenia nevysporiadal so všetkými odvolacími dôvodmi obsiahnutými v jej odvolaní. Z napadnutého rozhodnutia rovnako podľa žalovanej nie je zrejmé, prečo rozhodol odvolací súd bez nariadenia pojednávania, čím znemožnil žalovanej uskutočniť jej patriace procesné práva podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p. V závere dovolateľka navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spolu s uznesením súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj ako „dovolací súd“) [ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas žalovaná zastúpená v súlade s ust. § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (ust. § 447 písm. c/ C. s. p.) a nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435 (ust. § 447 písm. f/ C. s. p.).

17. Podľa ust. § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

18. Podľa ust. § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

19. Podľa ust. § 431 ods. 1, 2 C. s. p., dovolanie prípustné podľa ust. § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

20. Zo samej podstaty dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku vyplýva, že právnu úpravu, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých možno na podklade dovolania výnimočne prelomiť záväznosť a nezmeniteľnosť rozhodnutia súdu predstavujúceho už res iudicata, nemožno interpretovať rozširujúco. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti - to platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch.

21. Vo vzťahu k prípustnosti dovolania v rozhodovanom spore dovolací súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, ako má dovolateľ svoje dovolanie odôvodniť.

22. Podľa ust. § 431 ods. 1 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (ods. 2).

23. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (ust. § 440 C. s. p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj ust. § 428 C. s. p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa ust. § 447 písm. f/ C. s. p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (ust. § 420 C. s. p. v

spojení s ust. § 431 ods. 1 C. s. p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

24. Dovolateľka prípustnosť svojho dovolania vyvodzuje v prvom rade z ust. § 420 písm. b/ C. s. p., podľa ktorého ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu. Z obsahu dovolania vyplýva, že uvedený dovolací dôvod dovolateľka odôvodnila poukazom na existenciu zmluvy o postúpení práva k ukončeniu činnosti zo dňa 29.11.2013 (ďalej len „zmluva“). Žalovaná spochybnila svoju pasívnu vecnú legitimáciu a neúplne označený okruh strán sporu za strane žalovaného v pôvodnom konaní s tým, že žalobca o existencii tejto zmluvy vedel.

25. Dovolací súd predovšetkým upozorňuje, že predmetné konanie sa vedie na základe žaloby na obnovu konania podanej žalovanou proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 3. mája 2017, č. k. 33Cb/77/2015-120, ktorý bol vydaný v pôvodnom konaní a nadobudol právoplatnosť vo výroku I. dňa 22.06.2017, vo výroku II. dňa 08.07.2017 a vykonateľnosť vo vzťahu k výroku I. dňa 27.06.2017. Žalovaná ako dôvody obnovy konania uviedla sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci (ust. § 397 písm. a/ C. s. p.) a možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci (ust. § 397 písm. b/ C. s. p.).

26. V tejto súvislosti dovolací súd zdôrazňuje, že uvedenú námietku (pasívnej legitimácie a okruhu strán konania) bola žalovaná oprávnená uplatniť v pôvodnom konaní, avšak neurobila tak. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaná v pôvodnom konaní vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 29.01.2016 (č. l. 75 spisu z pôvodného konania) uvedenú námietku nepoužila, a to ani napriek tomu, že zmluva bola uzavretá ešte dňa 29.11.2013, dovolací súd nepovažuje dovolanie v tejto časti za dôvodné.

27. Ďalej dovolateľka prípustnosť svojho dovolania odôvodnila ust. § 420 písm. c/ C. s. p., podľa ktorého strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník. Uvedenú vadu zmätočnosti dovolateľka pravdepodobne videla v tom, už v čase podania žaloby žalobcom dňa 03.11.2014, žalovaná už nevykonávala podnikateľskú činnosť, ktorú ukončila ku dňu 03.12.2013, v dôsledku čoho nemala v pôvodnom konaní procesnú subjektivitu a spôsobilosť.

28. Dovolací súd z obsahu spisu z pôvodného konania zistil, že žalobca v podanej žalobe zo dňa 03.11.2014 uviedol ako žalovaného, M., so sídlom Baštová 9/A, 040 01 Košice, IČO: 17 241 464, tzn ako fyzickú osobu podnikateľa. Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 26.11.2014, č. k. 33Cb/83/2014 - 34, vyzval žalobcu, aby upresnil označenie odporu (meno, priezvisko, bydlisko, príp. dátum narodenia). Vzhľadom na uvedené uznesenie žalobca podaním zo dňa 11.12.2014 (č. l. 37 spisu z pôvodného konania) upresnil identifikačné údaje žalovanej ako fyzickej osoby, ktorá už nevykonáva podnikateľskú činnosť ani činnosť na základe iného než živnostenského oprávnenia - advokát.

29. Ani v prípade tohto dovolacieho dôvodu podľa ust. § 420 písm. c/ C. s. p. dovolateľka uvedenú skutočnosť nenamietala v pôvodnom konaní. Nakoľko žalobca v pôvodnom konaní uvedenú vadu podanej žaloby odstránil, dovolací súd nevidí dôvod, aby sa s týmto dovolacím dôvodom ďalej zaoberal, pretože je bez opodstatnenia.

30. Ďalší dovolací dôvod dovolateľka usviedla ust. § 420 písm. f/ C. s. p., podľa ktorého je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú túto procesnú vadu, sú: a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

31. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

32. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého

spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

33. Pod pojmom „procesný postup“ sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariača možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R129/1999). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

34. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ nemôže byť ani časť rozhodnutia (jeho odôvodnenie), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol.

35. Z obsahu dovolania je zrejmé, že dovolateľka za vadu konania, ktorou jej súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že podľa nej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p., považuje to, že sa odvolací súd nevysporiadal so všetkými odvolacími dôvodmi obsiahnutými v jej odvolaní. Z napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu rovnako podľa žalovanej nie je zrejmé, prečo rozhodol odvolací súd bez nariadenia pojednávania. Odvolací súd podľa názoru žalovanej v bodoch 23. až 27 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nesprávne aplikoval ustanovenia o podmienkach na podanie žaloby na obnovu konania v zmysle ust. § 403 a nasl. C. s. p.

36. Márne uplynutie subjektívnej lehoty žalovanej na podanie žaloby na obnovu konania, ku ktorému zhodne dospeli konajúce súdy, žalovaná namietla postup súdu prvej inštancie, ktorým podľa jej tvrdenia došlo k znemožneniu oboznámenia sa jej právneho zástupcu so spisom dňa 26.01.2018. Trvala na tom, že jej právny zástupca bol objednaný na štúdium spisu na termín 26.01.2018 o 10:00 s tým, že keď sa v daný termín dostavil na súd, spis nebol pripravený na štúdium, resp. nebol k dispozícii k nahliadnutiu. Na základe čoho sa potom právny zástupca žalovanej za účelom preštudovania súdneho spisu preobjednal na termín 31.01.2018. Týmto dátumom sa potom žalovaná dozvedela o dôvode obnovy konania (o nesprávnom doručovaní zásielky - predvolania na pojednávania na deň 03.05.2017).

37. Za nesprávny procesný postup dovolateľka považovala, že jej súd prvej inštancie v pôvodnom konaní doručoval predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 03.05.2017 na nesprávnu adresu, a to na adresu jej prevádzkarne, ktorá v tom čase už bola zrušená, na miesto toho, aby doručoval na jej adresu trvalého pobytu. Vzhľadom na uvedené dovolateľka zastáva názor, že neboli splnené podmienky na to, aby mohol súd prvej inštancie v pôvodnom konaní pojednávať v jej neprítomnosti, čím došlo zo strany súdu prvej inštancie rovnako k nesprávnemu procesnému postupu, ktorým jej bolo odňaté právo byť vypočutý, právo podávať návrhy na doplnenie dokazovania, právo na záverečnú reč a záverečné zhrnutie. Dovolateľka trvala na tom, že rozsudok bol vydaný na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu v spojení s nesprávnym právnym posúdením, čím súd porušil zákon.

38. Dovolateľka namietla nedostatočnosť odôvodnenia rozsudku, vydaného v pôvodnom konaní, kde sa súd prvej inštancie nevysporiadal s argumentáciou žalovanej ohľadom (ne)existencie kompenzačnej námietky, či vzájomného návrhu, spočívajúceho v zmluvnej pokute zakotvenej v článku VIII. ods. 3 mandátnej zmluvy pre prípad odstúpenia od zmluvy. Rovnako v odôvodnení rozsudku podľa dovolateľky absentuje vysvetlenie, či podľa článku V. mandátnej zmluvy žalovaná v postavení mandátára splní svoje povinnosti sama alebo prostredníctvom tretej osoby.

39. K námietke dovolateľky o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie, dovolací súd uvádza, že právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces a práva na súdnu ochranu podľa čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej dohovor) a čl. 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky (napr. II ÚS 383/06).

40. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

41. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre

rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II ÚS 76/07, obdobne Kraska c. Švajčiarsko zo dňa 29. apríla 1993, séria A. č.254-B, s.49, § 30).

42. Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená v ust. § 220 ods. 2 C. s. p. v spojení s ust. § 234 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

43. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Účelom odôvodnenia súdneho rozhodnutia je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia súdov, pričom odôvodnenie je zároveň aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia a nástrojom ochrany pred svojvôľou súdnej moci. Odôvodnenie rozsudku by malo sporovým stranám dovoliť posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné právne predpisy a akými úvahami sa správal pri svojom rozhodovaní vo veci samej.

44. Ust. § 220 ods. 2 C. s. p. sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (ust. § 378 C. s. p.). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Avšak aj odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu musí sporové strany jednoznačne presvedčiť o správnosti záverov súdu a rovnako v prípade kontroly správnosti rozhodnutia musí odôvodnenie rozsudku slúžiť na objasnenie dôvodov konkrétneho rozhodnutia súdu.

45. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.

46. Dovolací súd zdôrazňuje, že podstatná časť argumentácie žalovanej obsiahnutej v dovolaní sa týka ňou tvrdených nedostatkov pôvodného konania. Tieto námietky bola žalovaná oprávnená použiť v rámci konania pred súdom prvej inštancie, následne v konaní pred odvolacím súdom, poprípade v dovolacom konaní, pôvodného konania, avšak neurobila tak. Dovolaciemu súdu sa javí ako mylná domnienka žalovanej, že žaloba na obnovu konania slúži ako alternatíva k odvolaniu, v prípade zmeškania lehoty na jeho podanie, resp. k dovolaniu. Z dôvodu, že v danom prípade sa jedná o konanie vo veci podanej žaloby na obnovu konania, dovolací súd nevidel dôvod sa s týmito žalovanou uvádzanými námietkami zaoberať.

47. K námietke žalovanej, že sa odvolací súd nevysporiadal so všetkými odvolacími dôvodmi obsiahnutými v jej odvolaní, dovolací súd, ako už bolo uvedené vyššie, zdôrazňuje, že odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Uvedená námietka žalovanej preto neobstoí.

48. Z napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že odvolací súd rozhodol bez nariadenia pojednávania, pretože vyhodnotil, že sa v danom prípade nejedná o odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť pojednávanie podľa ust. § 385 ods. 1 C. s. p. Z uvedeného je zrejmé, že odvolací súd uviedol, prečo nenariadil pojednávanie v odvolacom konaní.

49. Nesprávnu aplikáciu ustanovenia o podmienkach na podanie žaloby na obnovu konania v zmysle ust. § 403 a nasl. C. s. p. konajúcimi súdmi dovolateľka videla v stanovaní začiatku plynutia subjektívnej 3-mesačnej lehoty, ktorá mala žalovanej márne uplynúť dňom 29.01.2018, pretože koniec lehoty (27.01.2018) pripadol na sobotu a v takomto prípade je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň (§ 121 ods. 3, 4 C. s. p.). Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu v spojení rozhodnutím súdu prvej inštancie je zrejmé, prečo začiatok plynutia subjektívnej 3-mesačnej lehoty ustálili na deň 27.10.2017, kedy bola žalovaná osobne nahliadať do súdneho spisu z pôvodného

konania, o ktorej skutočnosti svedčí úradný záznam nachádzajúci sa na č. l. 141 spisu v pôvodnom konaní. Nahliadnutím do súdneho spisu z pôvodného konania dňa 27.10.2017 sa žalovaná oboznámila s jeho obsahom, ako aj s doručovaním predvolania na pojednávanie nariadené na deň 03.05.2017 súdom prvej inštancie žalovanej. Bez ohľadu, či si uvedenú skutočnosť všimla alebo nie, mala možnosť dozvedieť o ňou uvádzanom dôvode obnovy konania. To, že žalovanú o tvrdenom dôvode obnovy konania oboznámil až jej právny zástupca, ktorý bol do spisu nahliadať až dňa 31.01.2018 na veci nič nemení.

50. Žalovaná rovnako tvrdila, že zo strany súdu prvej inštancie došlo k znemožneniu oboznámenia sa jej právneho zástupcu so spisom dňa 26.01.2018, kedy bol objednaný na štúdium spisu, avšak keď sa v daný termín dostavil na súd prvej inštancie, spis nebol pripravený na štúdium, resp. nebol k dispozícii k nahliadnutiu. Dovolací súd zdôrazňuje, že aj keď žalovaná uvedené tvrdenie v konaní nijako nepreukázala, tak deň, kedy bol právny zástupca nahliadať do spisu, resp. kedy do neho skutočne nahliadol, nemá v danom prípade vplyv na plynutie subjektívnej 3-mesačnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania žalovanou.

51. Z obsahu spisu je zrejmé, že súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými pre rozhodnutie v merite veci podstatnými otázkami a odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie ako vecne správnym stotožnil a v jeho podrobnostiach odkázal na jeho odôvodnenie. Dovolací súd oboznámením sa s dovolacím dôvodom dospel k záveru, že procesným postupom odvolacieho súdu ani súdu prvej inštancie nedošlo v konaní k vade, ktorá by znemožnila žalovanej realizovať jej práva, tzn. nedošlo na strane žalovanej k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p.

52. Dovolací súd konštatuje, že uznesenie odvolacieho súdu spĺňa kritéria pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle ust. § 220 ods. 2 C. s. p., tak z formálneho, ako aj obsahového hľadiska, a preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľné, neodôvodnené, či zjavne arbitrárne (svojvoľný). Odôvodnenie uznesenia zodpovedá základnej (formálnej) štruktúre odôvodnenia, jednotlivé časti odôvodnenia a ich obsahová (materiálna) náplň zakladá v súhrne jeho zrozumiteľnosť i všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Odvolací súd jasne a dostatočne vysvetlil právne dôvody, pre ktoré rozhodnutie súdu prvej inštancie, ohľadom márneho uplynutia subjektívnej 3-mesačnej lehoty, potvrdil. Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalovanej.

53. O tom, či je daná prípustnosť dovolania podľa ust. § 421 C. s. p., rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj ust. § 432 C. s. p.). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ust. § 421 C. s. p., má viazanosť odvolacieho súdu dovolacími dôvodmi (ust. § 440 C. s. p.) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky, a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

54. Súčasná judikatúra najvyššieho súdu sa ustálila na tom, že ak dovolateľ v dovolaní, prípustnosť ktorého vyvodzuje z ust. § 421 ods. 1 písm. a/ až c/ C. s. p.; neoznačí ustálenú rozhodovaciu prax odvolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil; neoznačí rozhodnutia odvolacieho súdu rozhodované rozdielne; nevymedzí právnu otázku, pri ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, alebo ktorá bola rozhodovaná dovolacím súdom rozdielne, prípadne tú-ktorú právnu otázku v rozhodovacej praxi dovolací súd ešte neriešil; dovolací súd nemôže uskutočniť meritórny dovolací prieskum, hranice ktorého nie sú vymedzené. V takom prípade nemôže svoje rozhodnutie založiť na predpokladoch alebo domnienkach (o tom, ktorú otázku a ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie mal dovolateľ na mysli). Ak by postupoval inak, rozhodol by bez relevantného podkladu. Na druhej strane bez konkretizovania podstaty odklonu odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu; rozdielneho rozhodovania odvolacieho súdu; ako aj absencie vymedzenia právnej otázky, nemôže najvyšší súd pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešil súd prvej inštancie alebo odvolací súd a v súvislosti s tým „suplovať“ aktivitu dovolateľa (advokáta, ktorý spísal dovolanie a zastupuje dovolateľa), z vlastnej iniciatívy vyhľadávať všetky rozhodnutia odvolacieho súdu týkajúce sa danej problematiky a následne posudzovať, či sa odvolací súd odklonil od názorov v nich vyjadrených; posudzovať či dovolací súd rozhodoval rozdielne. V opačnom prípade by dovolací súd uskutočnil procesne neprípustný, bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii

právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v C. s. p., ale aj (konkrétne) účelu ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p.

55. Dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (ust. § 432 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (ust. § 432 ods. 2 C. s. p.). Žalovaná prípustnosť dovolania vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ a c/ C. s. p.

56. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. by mal dovolateľ vysvetliť /a označením rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky doložiť/, v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená. Samotná polemika dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky, nezodpovedá kritériu uvedenému v ust. § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.

57. Pokiaľ dovolateľ v dovolaní dostatočne nevymedzil právnu otázku a neoznačil ustálenú súdnu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil, dovolací súd nemôže pristúpiť k posudzovaniu procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešil súd prvej inštancie a odvolací súd a v tejto súvislosti ani vyhľadávať všetky do úvahy prichádzajúce rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré sa týkajú danej problematiky, opačný postup by bol v rozpore s koncepciou právnej úpravy dovolania vyplývajúcej z Civilného sporového poriadku.

58. V prípade dovolacieho dôvodu podľa ust. § 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p. by mal dovolateľ vysvetliť a doložiť označením rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, právnu otázku, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p. musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní. Právne otázky, takto dovolateľom v dovolaní nenastolené a nepomenované, nemajú relevanciu z hľadiska prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia.

59. Z uvedeného vyplýva, že z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p. je relevantná právna otázka, pri riešení ktorej sa v rozhodovacej praxi vyskytla nejednotnosť navonok prejavená v prijatí odlišných názorov, ide teda o otázku, ktorú dovolací súd už riešil, v jej riešení dovolacími senátmi sa však prezentuje nejednotnosť brániaca vytvoreniu ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Ak dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z tohto ustanovenia, je jeho povinnosťou: a) konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom, b) uviesť ako ju riešil, a c) označením konkrétnych odlišných (aj navzájom si protirečiacich) rozhodnutí dovolacieho súdu doložiť, že predmetná právna otázka je dovolacím súdom skutočne rozhodovaná rozdielne (rovnako aj uznesenie najvyššieho súdu z 22. marca 2018, sp. zn. 20BdoV/16/2017, bod 47).

60. Uvedené znamená, že povinnosťou dovolateľa kvalifikovane zastúpeného advokátom pri vymedzení dovolacieho dôvodu je v prípade dovolania prípustného podľa ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, konkretizovať, ako podľa jeho názoru mal odvolací súd konkrétnu právnu otázku správne vyriešiť a zároveň ak má byť dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p., musí dovolateľ špecifikovať rozdielnu rozhodovaciu prax dovolacieho súdu s uvedením konkrétnych rozhodnutí dovolacieho súdu, v ktorých je právna otázka rozhodujúca pre posudzovanú vec riešená rozdielne. Iba ak sú všetky uvedené kumulatívne podmienky splnené, môže dovolací súd pristúpiť k uskutočneniu meritórneho dovolacieho prieskumu.

61. Dovolací súd dáva do pozornosti, že dovolateľka v podanom dovolaní namieta nespokojnosť s vyvodením nesprávnych právnych záverov zo skutkových zistení.

62. Právnu otázkou, ktorá je rozhodujúca pre splnenie zákonnej podmienky prípustnosti dovolania podľa ust. § 421 ods. 1 C. s. p., sa pritom rozumie tak otázka hmotnoprávna - ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine - ako aj otázka procesnoprávna, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení (k tomu viď aj 3Cdo/158/2017).

63. Právna otázka, ktorú má dovolací súd vo svojom rozhodnutí riešiť, musí byť rozhodujúca pre rozhodnutie vo veci samej a teda musela byť rozhodujúca aj pre vydanie dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. To znamená, že dovolací súd nemôže riešiť hypotetické otázky, ktoré nemajú, resp. v ďalšom konaní nemôžu mať vplyv na meritórne rozhodnutie, a ani akademické otázky, ktoré vôbec nesúvisia s rozhodovaným sporom, čiže také, ktoré vôbec neboli predmetom posudzovania

zo strany odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania nezakladá ani všeobecná nespokojnosť dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu, resp. jeho právnymi závermi (k tomu vid' napr. 3Obdo/28/2018 a 3Obdo/64/2018).

64. Uvedenému musí zodpovedať aj argumentácia dovolateľa, pokiaľ ide o vymedzenie prípadnej nesprávnosti právneho posúdenia odvolacím súdom, a pokiaľ ide o uvedenie právnej argumentácie, ako mal podľa jeho názoru odvolací súd vec správne posúdiť. Táto povinnosť sa vzťahuje nielen na samotné vymedzenie právnej otázky - ktorá musí byť pre rozhodnutie vo veci rozhodujúca - ale aj na to, aby právna otázka (a dovolateľom predložené právne posúdenie veci) mala oporu v skutkovom stave zistenom súdmi nižšej inštancie, nakoľko - ako už bolo vyššie uvedené - odvolací súd je v zmysle ustanovenia § 442 C. s. p. viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil odvolací súd (rovnako aj 3Obdo/1/2019).

65. Naopak prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. nemôže byť daná, ak je zamerané na riešenie skutkových, a nie právnych otázok. Predmetný záver zaujatý dovolacím súdom vo svojich skorších rozhodnutiach (v podrobnostiach vid' aj 1Obdo/47/2017, 4Obdo/45/2017 a 5Obdo/22/2017) je aktuálny v rozhodovanej veci. Vo veci konajúci senát dovolacieho súdu na ňom zotrúva a nevidí rozumný dôvod, aby sa od neho odklonil.

66. Osobitne dáva odvolací súd do pozornosti uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“ v príslušnom gramatickom tvare) z 5. septembra 2018, sp. zn. II. ÚS 416/2018, ktorým bolo úspešne podrobené testu ústavnosti uznesenie najvyššieho súdu z 25. apríla 2018, sp. zn. 5Obdo/22/2017, a v ktorom ústavný súd skonštatoval, že „mu nepatrí nahrádzať právne názory najvyššieho súdu a pokiaľ závery najvyššieho súdu v otázke prípustnosti dovolania vzhľadom na skutkový stav nie sú zjavne svojvoľné alebo nelogické, či z iného dôvodu ústavne neudržateľné, ústavný súd nemá dôvod do právomoci najvyššieho súdu v otázke ustálenia prípustnosti dovolania na základe prítomnosti zákonom predpokladaného dovolacieho dôvodu zasahovať“.

67. Dovolací súd sa so zreteľom na obsah podaného dovolania domnieva, že dovolateľka nesprávne právne posúdenie zo strany konajúcich súdov videla v otázke určenia začiatku plynutia 3-mesačnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Uvedená otázka však podľa dovolacieho súdu nepredstavuje právnu otázku ako to predpokladá ust. § 421 ods. 1 C. s. p., ale jedná sa o otázku skutkovú, pretože vychádza zo skutkových okolností v danom prípade, konkrétne z toho, kedy bola žalovaná nahliadať do súdneho spisu pôvodného konania.

68. Dovolací súd konštatuje, že v predmetnom konaní dovolanie žalovanej neobsahuje vyššie uvedené zákonné vymedzenie dovolacieho dôvodu podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a/ ani c/ C. s. p., tzn. žalovaná v ňom nevymedzila právnu otázku a rovnako neuviedla ani ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, ktorá by sa vzťahovala na predmetné konanie.

69. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľka nedôvodne namietala existenciu vady zmätočnosti uvedenej v § 420 písm. b/, c/ a f/ C. s. p., pričom dovolanie žalovanej neobsahuje ani vyššie uvedené zákonné vymedzenie dovolacieho dôvodu podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a/ ani c/ C. s. p., a preto dovolací súd dovolanie žalovanej proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ a f/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

70. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C. s. p.

71. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.